

minalitet. Det gør vi ikke ukritisk, vi afvejer selvfølgelig hver gang ønsket om effektivitet over for vores alle sammens retssikkerhed.

I 2000 blev det centrale dna-profil-register oprettet på initiativ af den daværende socialdemokratiske justitsminister. En af begrundelserne fra SR-regeringen var et ønske om at forstærke opklaringen af den grove kriminalitet. Der var en meget grundig debat, det var godt, der var mange principielle spørgsmål i spil, og resultatet af debatten var også ganske fornuftigt: at vi startede med at tage små skridt på det her område. Det var klogt, fordi både begreber som både dna og register er meget følsomme emner.

Kl. 11.00

Dengang som nu gælder det for Socialdemokratiet, at det, der med vores støtte vil kunne registreres, er dna, som kan bruges til at identificere en person, men som på ingen måde fortæller noget om vores arveanlæg, sygdomme eller lignende. Den specielle talkode, der registreres, fortæller heldigvis heller intet om dette. Talkoden kan fortælle, hvem vi er, og på den måde kan en dna-profil i dag sammenlignes med et fingeraftryk.

Erfaringerne fra det nuværende dna-register, som altså blev oprettet i 2000, har været meget positive. Samtidig er meget af mystikken fra dengang også forsvundet. Man kan vel nogenlunde sige, at dna i dag er vor tids fingeraftryk.

Siden oprettelsen af det centrale dna-profil-register er udviklingen på det kriminaltekniske område gået meget stærkt. Det gælder ikke mindst mulighederne for at sikre dna-profiler både som spor og på sigtede personer.

På baggrund af dette mener Socialdemokratiet, at der er gode argumenter for at udvide mulighederne for brugen af dna-profiler i efterforskningen af kriminalitet. Vi synes, at lovforslaget virker gennemarbejdet, og vi vil selvfølgelig nu, når lejligheden viser sig, benytte muligheden for at rose regeringen for, at man denne gang har taget sig den fornødne tid til at indhente en udtalelse fra Strafferetsplejeudvalget.

Socialdemokratiet kan derfor støtte det, som Strafferetsplejeudvalget også peger på er i orden, nemlig at man sikrer parallelitet mellem dna-profil-registeret og fingeraftryksregisteret, når det vedrører betingelserne for tilvejebringelse af dna-profiler og registrering og sletning af profilerne.

Vi mener også, at det nye kriminalitetskriterium, der bliver indlagt, er i orden, således at man

fremover kan registreres, hvis man i øvrigt som nu enten har været sigtet eller er sigtet for en forbrydelse, der kan medføre 1 år og 6 måneders fængsel eller derover. Samtidig synes vi også, at den undersøgelse, der er fremkommet fra Justitsministeriets Forskningsenhed, dokumenterer, at der er en sandsynlig sammenhæng mellem, at de, der er sigtet for besiddelse af børneporno, på et senere tidspunkt også sigtes for sædelighedsforbrydelser. Den her dokumentation gør, at vi synes, det er udmærket, at man nu også får inddraget børnepornovinklen i det her register.

Vi ser som sagt udvidelsen af dna-profil-registeret som en mulighed for at forbedre effektiviteten hos politiet og ikke mindst mulighederne for at styrke efterforskningen af kriminalitet.

Vi taler jo også ofte meget om borgernes kriminalitet, og jeg tror ikke, jeg er den eneste – der er mange – som har oplevet den utryghed, der efterlades hos ganske almindelige familier, når politiet ikke er klar, ikke kan finde de gerningsmænd, der har begået indbrud. Det er ikke nogen kritik af politiet fra vores side, men vores støtte til det her forslag skal ikke mindst ses i lyset af et håb om, at vi på det her område kan få et mere effektivt politi, således at vi kan få skabt større tryghed i vores samfund.

(Kort bemærkning):

Elisabeth Arnold (RV):

Den socialdemokratiske ordfører sagde, at dna-profilerne var vor tids fingeraftryk, og det kan der være meget rigtigt i. Efterhånden som erfaringerne med brug af dna-profiler tager form i de forskellige lande, bliver det mere og mere tydeligt, at det er et utrolig godt hjælpemiddel til politiet.

Ville det så ikke være nærliggende at sige: Nu har vi ikke blot en lov om dna-registre, men vi laver en fælles lov om politiets brug af registre? For det er jo alle typer af identifikation, de anvender; det er jo både foto og fingeraftryk og dna. Var det så ikke rimeligt, at man havde nogle fælles velbeskrevne regler i et samlet lovsæt, i stedet for at have en lov om dna-registre og så fingeraftryksregistre beskrevet en fem-seks forskellige steder i retsplejeloven? Det er et lovteknisk spørgsmål, det anerkender jeg, men jeg vil blot spørge: Hvad er Socialdemokratiets holdning til det?